

[Kurt Hansen]

Tilsyneladende omhandler dette lovforslag en fremrykning af jobtilbud for unge under 25 år. Men der er meget andet i det. Dette handler om at skærpe de sanktioner, statsmagten og A-kasserene kan tage i anvendelse over for de arbejdsløse. I dette lovforslag har arbejdsministeren i afsnit I i de almindelige bemærkninger, der følger med lovforslaget, klart lavet en sammenkobling mellem rådighedsbegrebet i arbejdsløshedslovens § 62 og dette at sige nej til et jobtilbud. Jeg kan forstå på de papirer, vi har fået om dette lovforslag, de besvarelser, vi har fået fra arbejdsministeren, at denne sammenkobling sker både i forhold til de unge, der skal have jobtilbudet nu efter 1 år, og de øvrige, som skal have det efter 1 ¼ år.

Arbejdsministeren har i forbindelse med disse sanktioner ikke været så ærlig, som man kunne håbe på, men dog løftet sløret i hvert fald om, hvad det er for nogle tilstande, der er de arbejdsløse i vente, når dette lovforslag går igennem. Arbejdsministeren har klart i et svar til mig, og han har gentaget indholdet i et svar til udvalget, bl. a. sagt, at det ikke kan udelukkes, at et større antal ledige vil miste dagpengereetten som følge af et afslag på et jobtilbud.

Situationen har aldrig været sådan, at man har mistet sine dagpenge, når der er blevet sagt nej til et jobtilbud. Forudsætningen i den lovgivning om jobtilbudsordningen, der blev vedtaget i 1978, har endda været en ganske anden. Man kan læse i den skriftlige fremsættelsestale til ministerens lovforslag fra dengang – jeg mener, det var i april 1978 – at det netop var en forudsætning for at få et jobtilbud, at man stod til rådighed for arbejdsmarkedet, og man har heller ikke anvendt § 62 i forhold til folk, der stod over for at skulle have et jobtilbud.

Det er forhold, vi løbende har forsøgt at skabe klarhed over, og de svar, vi har fået, går i al deres enkelhed ud på, at ministeren, arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet ikke er bekendt med, at der er eksempler på, at folk, der har sagt nej til et jobtilbud efter den ordning, som blev vedtaget i 1978, har mistet deres dagpenge. Det er trods alt ikke så få, der har sagt nej til dette såkaldte jobtilbud, det drejer sig om i alt 12.000 personer. Vi har også fået skabt klarhed over, at arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet og ministeren ikke har kendskab til, at der er nogle, der,

umiddelbart før de stod over for at skulle have et jobtilbud, havde mistet deres dagpenge som følge af rådighedsbegrebet. Derfor er det en ganske ny situation med sammenkoblingen af rådighedsbegrebet i arbejdsløshedslovens § 62 og dette at sige nej til et jobtilbud.

Vi ved, at der foregår forhandlinger imellem Arbejdsløshedskassernes Samvirke, LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og vi ved, at de har rettet henvendelse til ministeriet om, hvordan man skal arbejde med udformningen af de eventuelt kommende sanktionsregler, hvis man laver nogle regler i cirkulæreform, eller hvad man nu gør, for det ligger en smule usikkert.

Men det, der ikke ligger usikkert, er, at den situation, der er blevet skabt med sammenkoblingen af rådighedsbegrebet og dette at sige nej til et jobtilbud, reelt betyder tilstande på arbejdsmarkedet, hvor den enkelte arbejdsløse mere eller mindre er overladt til, hvad den pågældendes A-kasse mener om den pågældende person, og i visse tilfælde, hvad arbejdsformidlingen eventuelt er i stand til at påvirke en A-kasse til at mene om den pågældende person. Det er slet og ret retsløse tilstande at skabe for de arbejdsløse.

Vi har hele tiden forsøgt at holde ministeren fast på, hvad ministeren har sagt om dette med sammenkoblingen, nemlig at der ikke ville ske nogen ændring i administrationen. Det har vi desværre ikke kunnet. Vi ved, at ministeren er løbet fra det, der blev sagt i forbindelse med redegørelsesdebatten, hvoraf dette fremgik. Tværtimod er ministeren gået ind på, at vi må forvente en stigning i karantænesager eller i de sager, hvor en arbejdsløs bliver frataget arbejdsløshedsunderstøttelsen med udgangspunkt i rådighedsbegrebet.

Derfor skal det stå helt klart, at det ikke bare er en lille administrativ ændring, man laver omkring nogle sanktioner. Det er faktisk det vigtigste, der sker i forbindelse med dette lovforslag. Det er det, der skaber retsløse tilstande for de arbejdsløse.

Jeg må sige, at jeg frygter meget det, der eventuelt i cirkulæreform kan komme ud af den vurdering af, hvordan den nye ordning kommer til at virke, der skal foreligge i 1982, hvor Arbejdsløshedskassernes Samvirke, LO og DA skal flikke en opsummering sammen til ministeren, som sandsynligvis vil lave et cirkulære ud af den sammenflikkede opsum-